

Arrest

nr. 170 457 van 23 juni 2016
in de zaak RvV X / IV

In zake: X

Gekozen woonplaats: X

tegen:

de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen

DE WND. VOORZITTER VAN DE IVde KAMER,

Gezien het verzoekschrift dat X, die verklaart van Georgische nationaliteit te zijn, op 22 februari 2016 heeft ingediend tegen de beslissing van de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen van 21 januari 2016.

Gelet op artikel 51/4 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen.

Gezien het administratief dossier.

Gelet op de beschikking van 29 april 2016 waarbij de terechtzitting wordt bepaald op 27 mei 2016.

Gehoord het verslag van rechter in vreemdelingenzaken C. DIGNEF.

Gehoord de opmerkingen van advocaat M. KALIN, die *loco* advocaat M.-C. WARLOP verschijnt voor de verzoekende partij, en van attaché L. VANDERVOORT, die verschijnt voor de verwerende partij.

WIJST NA BERAAD HET VOLGENDE ARREST:

1. Over de gegevens van de zaak

De bestreden beslissing luidt als volgt:

“(…)

A. Feitenrelaas

U verklaart het Georgische staatsburgerschap te bezitten en van Georgische origine te zijn. U bent geboren in Mtskheta (Georgië) en u woonde in Tbilisi.

Uw vader, T.(…) B.(…), wordt in april 2005 hoofd van het Departement van Verbetering in Kaspi, meer specifiek is hij verantwoordelijk voor het stromingsgebied van twee rivieren in de regio. Het hoofd van de administratie (gamgebeli) waaronder hij werkt, G.(…) K.(…), is een fraudeur en verlangt van uw vader dat hij zich ook inlaat met verduistering van overheidsgeld. Uw vader weigert hieraan mee te werken. Daarom zorgt K.(…) ervoor dat uw vader op 1 mei 2006 onterecht in de gevangenis belandt, op beschuldiging van machtsmisbruik en geldverduistering. Uw vader wordt ruim twee maanden vastgehouden. Tijdens zijn vasthouding wordt hij hard aangepakt. De onderzoeksrechter P.(…) C.(…)

en onderzoeker D.(...) T.(...) houden zich bezig met de zaak van uw vader en veroordelen hem tot zes jaar voorwaardelijk en het betalen van een boete. Kort na zijn veroordeling wordt hij echter nog eens opgepakt en pas drie dagen later, nadat u en uw moeder 10.000 dollar smeergeld betalen, wordt hij opnieuw vrijgelaten. Uw vader wordt in de periode daarna nog bedreigd en u en uw moeder zelfs fysiek aangevallen (eind december 2006), waardoor het hem onmogelijk wordt gemaakt om ergens klacht in te dienen. U en uw familie nemen af en toe deel aan protestdemonstraties tegen het heersende, corrupte regime in Georgië.

Eens de partij Georgian Dream de parlaments- en later ook de presidentsverkiezingen wint (in 2012 en 2013) en zo het oude regime van Saakashvili van de troon stoot, hoopt uw vader dat hij eindelijk in zijn eer hersteld kan worden en probeert hij weer zijn zaak aanhangig te maken bij de nieuwe autoriteiten, meer bepaald bij de openbare aanklager in Tbilisi en bij Sozar Subari eind 2013-begin 2014. Hij krijgt evenwel geen reactie, maar hij wordt integendeel weer telefonisch bedreigd en ook u wordt een tweede keer aangevallen, op 20 februari 2014. In oktober 2014 is er ook een inbraak in de winkel van uw moeder.

Uiteindelijk verlaat u uw land in april 2015. Met uw eigen paspoort vliegt u van Tbilisi naar Minsk (Wit-Rusland). Uw vader zou u op dat moment vergezellen, maar hij daagt niet op op de plaats van afspraak. Zodoende vertrekt u alleen. In Minsk neemt een kennis van uw vader u mee in de auto richting Litouwen, maar nog voor de grensovergang verbrandt die uw paspoort. Zo gaat u illegaal de Europese Unie binnen. In Vilnius verandert u nogmaals van auto waarmee u via Polen, Duitsland en Nederland naar België aankomt. Daar vraagt u asiel aan op 17 april 2015.

Ongeveer twee maand na uw aankomst in België, krijgt u weer contact met uw vader. Hij stuurt u nog documenten op in verband met zijn zaak.

Ter staving van uw huidige asielaanvraag legt u de volgende documenten voor aan de Belgische asielinstanties: uw originele Georgische identiteitskaart, een kopie van uw rijbewijs, kopies van twee diploma's, een kopie van een sollicitatiebrief van uw vader, kopies van betalingsbewijzen van een boete, kopies van een aantal brieven van de advocaat van uw vader in verband met zijn zaak, kopies van een aantal gerechtelijke stukken in verband met de zaak van uw vader, een origineel Belgisch medisch attest, een kopie van een brief van uw vader aan Eka Beselia, een kopie van een weergave van een gesprek tussen uw vader en zijn advocaat en een kopie van een p.v. in verband met de inbraak in de winkel van uw moeder.

B. Motivering

Uit uw verklaringen blijkt dat u uit uw land Georgië gevlucht bent wegens problemen die u kende als gevolg van een conflict tussen uw vader en G.(...) K.(...) (de oud-gamgebeli van Kaspi), waardoor uw vader in 2006 onterecht veroordeeld werd (CGVS p. 5 e.v.). Daarnaast wijst u ook op gedichten die u schrijft waarvan er een aantal een politieke inhoud hebben, die u mogelijks problemen zouden kunnen opleveren (CGVS p. 18-19). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u het vluchtelingen- of het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden toegekend omwille van de volgende redenen.

Ten eerste, wat betreft uw problemen als gevolg van het conflict tussen uw vader en G.(...) K.(...), dient gewezen te worden op het volgende. U verklaart dat uw vader destijds onterecht veroordeeld werd voor machtsmisbruik en geldverduistering en ook afgeperst omdat hij weigerde mee te werken aan K(...)'s criminele praktijken (fraude en verduistering van overheidsgeld) toen die gamgebeli was van Kaspi. Nadat Georgian Dream in het land de macht overnam van UNM (2012-2013), probeerde uw vader zich in ere te laten herstellen via de bevoegde instanties. Dit was niet naar de zin van K.(...) en zijn medestanders, waardoor ze opnieuw problemen voor u en uw familie veroorzaakten – zo werd uw vader telefonisch bedreigd, u fysiek aangevallen en werd er ingebroken in de winkel van uw moeder (CGVS p. 5 e.v.). U verklaart dat u aangaande deze feiten niet op de bescherming van uw autoriteiten kan rekenen. Het CGVS deelt deze overtuiging echter niet.

Om te beginnen legt u een aantal documenten neer van de veroordeling van uw vader in 2006 (correspondentie uit 2006 tussen de advocaat van uw vader, het onderzoekscomité en de politie, een alternatief onderzoeksverslag uit 2006 naar de fraude en betalingsbewijzen uit 2006 voor het Georgische parket voor in totaal ruim 56.000 lari, documenten 6-7-8-9-10-11-12), ter illustratie van zijn juridische problemen als gevolg van zijn conflict met K.(...). Er dient echter opgemerkt te worden dat dit voor u niet leidde tot een vlucht uit uw land, hoewel u in deze context naar eigen zeggen ook geslagen was geweest (eind 2006) (CGVS p. 5 & p. 14).

Ook in verband met de hernieuwde demarches van uw vader om gerechtigheid te krijgen bij de bevoegde instanties (na de regimewissel in Georgië in 2012-2013) legt u een aantal documenten neer (een brief van uw vader aan Eka Beselia, een pleidooi van de advocaat van uw vader uit 2013 en een geschreven weergave van de feiten volgens uw vader uit 2014 zoals hij ze kenbaar maakte aan zijn advocaat, documenten 13-14-15). Naar aanleiding hiervan werden u en uw ouders vanaf 2014 naar eigen zeggen opnieuw het slachtoffer van bedreigingen, een fysieke aanval en een inbraak in jullie

winkel, en, aangezien u volgens u hieromtrent niet op de bescherming van de autoriteiten kon rekenen, besloot u dan wel het land te verlaten (in april 2015). Voor zover geloof kan worden gehecht aan het feit dat uw vader destijds daadwerkelijk ten onrechte veroordeeld werd, moet erop gewezen worden dat u niet overtuigt dat deze mensen waarmee u en uw ouders opnieuw problemen kregen, een dermate invloed zouden hebben dat ze het voor u onmogelijk zouden maken een beroep te doen op de bescherming van uw autoriteiten tegen hen, zoals u beweert (CGVS p. 18).

Zo dient vooreerst aangehaald worden dat volgens objectieve informatie (waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd) de Georgian Dream-coalitie onder leiding van Bidzina Ivanisjvili op vreedzame en regelmatige wijze de parlementsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober 2013 won van de United National Movement (UNM), die Georgië sinds de Rozenrevolutie van november 2003 bestuurdde. De nieuwe regering bestaat uit persoonlijkheden die ervaring hebben op gebied van mensenrechten, bijvoorbeeld de minister van justitie (Tea Tsulukiani werkte tien jaar voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens), de minister verantwoordelijk voor ontheemden en vluchtelingen (als voormalig ombudsman voor de mensenrechten kloeg Sozar Subari jarenlang de slechte omstandigheden in de gevangnissen van Georgië aan) en de ombudsman voor de mensenrechten (Ucha Nanuasjvili leidde jarenlang de mensenrechtenorganisatie Human Rights Center (HRIDC) in Tbilissi). Rechters, het parket, de politie en de directie van de gevangnissen werden grondig hervormd. Dit leidde tot een groter respect voor de mensenrechten. Ook de organisatie Georgian Young Lawyers' Association (GYLA) liet zich reeds positief uit over de verwezenlijkingen op dit vlak en geeft aan dat er geen reden is om aan te nemen dat men in Georgië niet op bescherming van de politie kan rekenen. In het licht van het voorgaande zijn er aldus geen concrete aanwijzingen voorhanden waaruit kan worden afgeleid dat u zich, ingeval van bedreiging door derden, niet zou kunnen beroepen op de bescherming geboden door de huidige Georgische autoriteiten, noch beschikt het CGVS over informatie waaruit kan blijken dat de geboden bescherming niet zou voldoen aan de bepalingen voorzien in artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan die het tegendeel aantonen. U verklaart dat uw vader zich eind 2013-begin 2014 wendde tot de algemene openbare aanklager (van wie u de naam niet weet) en tot Sozar Subari (volgens u toen de ombudsman, maar in werkelijkheid toen de Minister van het Gevangeniswezen – Subari was ombudsman van 2004 tot 2009; zie toegevoegde informatie) en dat zijn claims daar officieel geregistreerd werden. U voegt eraan toe dat zij nog niet gereageerd hebben op uw vaders demarches – ook zou hij nog geen antwoord hebben gekregen op zijn schrijven naar Eka Beselia, toen lid van de Mensenrechtencommissie in het Georgische parlement (CGVS p. 6 & p. 15-17). Om hieruit te besluiten dat deze instanties uw vaders claims moedwillig naast zich neer zouden leggen, is evenwel voorbarig en louter gebaseerd op uw blote verklaringen. Indien dit wel het geval zou zijn, kan van u verwacht worden dat u dit concreet aantoont en/of staaft. In deze context maakt u niet aannemelijk dat de hierboven genoteerde stelling (nl. dat men in geval van bedreiging door derden kan rekenen op de bescherming van de huidige Georgische autoriteiten) in uw geval niet zou opgaan.

Daarnaast insinueert u dat de mensen met wie uw vader destijds problemen had (in 2006) (zoals de toenmalige gamgebeli van Kaspi, K.(...), en onderzoekersrechter C.(...) en onderzoeker T.(...) uit Gori), linken hebben met de huidige autoriteiten, maar als u gevraagd wordt om dit verband uit de doeken te doen, blijft u het antwoord schuldig – u weet zelfs niet of C.(...) en T.(...) nu nog hun functies bekleden; K.(...) zou volgens u niet meer voor de administratie werken (CGVS p. 12, p. 14 & p. 16). Uw beweringen omtrent de mogelijke invloed van deze personen op de huidige autoriteiten zijn aldus louter op uw persoonlijke opvattingen gebaseerd zonder ze concreet te staven en zijn te vaag om een gebrek aan bescherming aannemelijk te maken. In deze context vermeldt u ook de namen Petre Tsiskarishvili en David Kezerashvili die volgens u nu hoge functies hebben in de huidige regering (CGVS p. 16). Hierbij dient opgemerkt te worden dat Petre Tsiskarishvili lid is/was van de huidige oppositiepartij UNM (en tot 2012 in het parlement zetelde voor deze partij) en David Kezerashvili in 2013 beschuldigd werd van verschillende criminele praktijken (waaronder corruptie) waarop hij naar Frankrijk vluchtte en daar onder gerechtelijk toezicht werd geplaatst (Georgië vraagt zijn uitlevering) (zie toegevoegde informatie). Dat deze twee door u vermelde personen nu functies zouden bekleden in de huidige regering in Georgië is dus pertinent onwaar; dit maakt het ook weinig aannemelijk dat zij nu enige invloed zouden kunnen uitoefenen op de autoriteiten, gerechtelijke procedures of beschermingsmogelijkheden in uw land.

Aanvullend dient gesteld te worden dat uit de toegevoegde informatie blijkt dat er sinds de regimewissel in uw land talrijke gerechtelijke vervolgingen van overheidspersonen van het Saakasjvili-regime (aanhangers van de UNM) wegens misbruiken bij de uitoefening van hun functie worden uitgevoerd die van nabij gevolgd worden door de internationale gemeenschap en de Georgische mensenrechtenorganisaties. Op dit ogenblik worden ze gemonitord en werden geen ernstige schendingen van de rechten op verdediging vastgesteld noch gerechtelijke vervolgingen gemotiveerd door politieke overwegingen. In dit opzicht is het bijzonder weinig aannemelijk dat frauduleuze

en corrupte ex-overheidsfunctionarissen op dit moment enige invloed zouden uitoefenen op gerechtelijke procedures of het u onmogelijk zouden maken bescherming te zoeken tegen de door u aangehaalde problemen.

Concluderend dient gesteld te worden dat u geen overtuigende elementen aanbrengt die zouden aantonen dat u nu niet op de bescherming van uw autoriteiten kan rekenen voor wat betreft bedreigingen en aanvallen vanwege de mensen met wie uw vader sinds 2006 problemen heeft. Ter illustratie hiervan kan verwezen worden naar het politiecertificaat dat u neerlegt (document 17) waarin een sous-chef van de politie van Gldani bevestigt dat er een onderzoek werd geopend naar aanleiding van de inbraak in de winkel van uw moeder in oktober 2014. Dit in tegenstelling tot uw eigen verklaring als zou er geen onderzoek geweest zijn; meer nog, u verklaart zelf dat ze vingerafdrukken genomen hebben (CGVS p. 7), wat wel degelijk wijst op onderzoeksdaeden. Alzo blijkt dat de politionele autoriteiten in uw geval op een normale manier handelden, waardoor bezwaarlijk kan worden geconcludeerd dat de autoriteiten in uw land van herkomst onwillig zouden zijn om u bescherming te verlenen. Hierbij moet echter worden benadrukt dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn, maar dat de geboden bescherming geen resultaatsverbintenis inhoudt.

U legt een Belgisch medisch attest neer dd. 6.11.2015 (document 5) waarin vermeld wordt dat er verschillende littekens op uw lichaam te vinden zijn – volgens u is dat het gevolg van de aanval op u in 2006 (CGVS p. 5). In verband met dit medisch attest dient hoe dan ook te worden benadrukt dat een medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin een persoon zijn verwondingen opliep. Een arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en zich enkel kan baseren op wat de patiënt in kwestie hem vertelt (zoals de arts ook expliciet vermeldt op het medisch attest). Bijgevolg kan dit medisch attest niet ontegensprekelijk aantonen dat u uw verwondingen zou opgelopen hebben in de door u aangehaalde omstandigheden. In ieder geval is dit attest niet van die aard dat het bovenvermelde vaststellingen over de beschermingsvraag in uw land zou kunnen wijzigen.

Ten tweede, wat betreft uw (politieke) poëzie (CGVS p. 18-19), kan in uw hoofde niet geconcludeerd worden tot een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaart dat u geen uitgeverij vond om uw gedichten te publiceren – waarom ze dit niet wilden doen, weet u niet; u heeft enkel het vermoeden dat het zou kunnen zijn omdat het tegen de regering was (CGVS, p. 18-19). Welnu, het louter niet willen publiceren van gedichten door een uitgeverij, kan bezwaarlijk beschouwd worden als (systematische) vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. In ieder geval heeft u omwille van uw gedichten naar eigen zeggen nog nooit enige concrete problemen ondervonden. Het CGVS ziet ook niet in waarom u dit bij een terugkeer naar uw land wel problemen zou opleveren, daar deze gedichten niet openbaar gepubliceerd zijn en u ze enkel postte op uw Facebook-pagina die slechts toegankelijk is voor een beperkt aantal vrienden.

Hier kan bovendien aan toegevoegd worden dat u uw bezorgdheden over uw (politieke) gedichten niet vermeld heeft bij het indienen van uw asielaanvraag op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) (toen had u het enkel over het probleem van uw vader waardoor u ook zelf problemen kreeg en zei u geen andere problemen te hebben met uw autoriteiten of medeburgers en niets meer te willen toevoegen, CGVS vragenlijst 23.04.2015 vragen 3.5-3.8-3.9-3.10) en dat u aan het begin van uw gehoor op het CGVS expliciet verklaarde dat u alle elementen voor uw asielaanvraag had vermeld op de DVZ (CGVS p. 2). Echter, van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij de Belgische asielinstanties aan het begin van zijn procedure op de hoogte brengt van alle elementen van zijn asielaanvraag indien hij een gegronde vrees voor vervolging koestert, des te meer als het gaat om eventuele vervolging vanwege de autoriteiten van het land dat hij ontvlucht is. U onderschrijft deze overtuiging ook zelf impliciet door te verklaren dat u uit Georgië bent gevlucht vooral omwille van het probleem van uw vader en dat uw poëzie een secundair probleem 'zou kunnen zijn' waarop u opnieuw de focus op het probleem van uw vader legt (CGVS p. 19) – wat betreft dit probleem van uw vader kan verwezen worden naar hogerop in deze beslissing.

Ten derde dient een belangrijke aanvullende opmerking gemaakt te worden. Er is namelijk het vermoeden gerezen dat u uw internationaal paspoort achterhoudt voor de Belgische asielinstanties. U verklaart dat u op 14 april 2015 van Tbilisi (Georgië) naar Minsk (Wit-Rusland) vloog, op legale wijze met uw eigen paspoort. Vanaf Minsk volgde een autorit, via Litouwen, naar België. Uw vader had daartoe een smokkelaar voor u geregeld, maar hoe hij bij die man was terechtgekomen weet u niet. Nog voor u de grens met Litouwen overstak, stak de smokkelaar uw paspoort in brand 'omdat u het niet meer nodig zou hebben'. Op deze manier stak u illegaal de grens naar Litouwen over. Naar eigen

zeggen merkte u niets van een douane of grensovergang en werden er voor u geen andere documenten voorzien. Welke plaatsen u onderweg zou gepasseerd zijn, weet u niet. U zou ook geen afspraken gemaakt hebben met de smokkelaars indien u onderweg controle zou krijgen of ontdekt zou worden (CGVS p. 9-10). Dergelijke onwetendheid aangaande uw reis (van Wit-Rusland naar België) is maar weinig aannemelijk. Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst precare onderneming is, gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland, jegens hetwelke u verklaart een ernstige vrees te koesteren, is het bijgevolg niet aannemelijk dat u dermate onwetend bent aangaande de modaliteiten en de organisatie van uw reis. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan tevens een kopie als bijlage bij het administratieve dossier is gevoegd, blijkt bovendien dat er bij binnenkomst van Europese Schengenzone strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over uw identiteit, reisweg en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Ook worden personen- en vrachtwagens onderworpen aan controles met verschillende technologieën, op zoek naar smokkelwaar en verstekelingen. Dat u tout court zelfs géén controles opgemerkt zou hebben, is zodoende niet verenigbaar met de informatie waarvan bijlage. En zelfs al zou worden aangenomen dat u in het uitzonderlijke geval nooit persoonlijk zou zijn gecontroleerd, komt het omwille van het reële risico op dergelijke controle en de ernstige gevolgen die daarmee gepaard gaan voor zowel uzelf en de personen die u vergezelden (uit uw verklaringen blijkt dat u niet in het bezit zou zijn geweest van de nodige reisdocumenten), niet aannemelijk voor dat er niet op zijn minst concrete afspraken met u gemaakt zouden worden om de nodige voorzorgen te nemen. Hierdoor ontstaat het sterke vermoeden dat men uw Wit-Russische paspoort niet verbrand heeft en dat u het bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden.

Rekening houdend met alle elementen in uw dossier, oordeelt het Commissariaat-generaal concluderend dat u er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aan te tonen ten opzichte van uw land van herkomst Georgië. De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan. Uw Georgische identiteitskaart, uw rijbewijs en uw diploma's bevatten louter gegevens over uw identiteit en uw opleiding. De sollicitatiebrief van uw vader toont enkel aan dat hij op zoek is naar werk, maar dat de werkgever waar hij zich voorgesteld had, geen vacante plaatsen had op het moment van zijn sollicitatie, meer niet. De overige documenten werden reeds eerder besproken (zie boven).

C. Conclusie

Op basis van de elementen uit uw dossier, kom ik tot de vaststelling dat u niet als vluchteling in de zin van artikel 48/3 van de Vreemdelingenwet kan worden erkend. Verder komt u niet in aanmerking voor subsidiaire bescherming in de zin van artikel 48/4 van de Vreemdelingenwet.”

2. Over de gegrondheid van het beroep

2.1. In een eerste middel voert verzoeker de schending aan van artikel 1, A, (2) van het Internationaal Verdrag betreffende de Status van Vluchtelingen, ondertekend te Genève op 28 juli 1951, van de artikelen 48/3, §§ 2, 4 en 5, 48/5, §§ 2 en 3, 48/6, 48/7 en 62 van de wet van 15 december 1980 betreffende de toegang tot het grondgebied, het verblijf, de vestiging en de verwijdering van vreemdelingen (hierna: vreemdelingenwet) en van de artikelen 2 en 3 van de wet van 29 juli 1991 betreffende de uitdrukkelijke motivering van de bestuurshandelingen.

In een tweede middel voert verzoeker de schending aan van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.2. De Raad voor Vreemdelingenbetwistingen oefent inzake beslissingen van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen met uitzondering van de gevallen zoals opgenomen in artikel 39/2 van de vreemdelingenwet, een bevoegdheid uit van volheid van rechtsmacht. Dit houdt in dat hij het geschil in zijn geheel uitsluitend op basis van het rechtsplegingsdossier en toelaatbare nieuwe gegevens aan een nieuw onderzoek onderwerpt en als administratieve rechter in laatste aanleg uitspraak doet over de grond van het geschil (Wetsontwerp tot hervorming van de Raad van State en tot oprichting van de Raad voor Vreemdelingenbetwistingen, *Parl. St. Kamer* 2005-2006, nr. 2479/001, 95). De devolutive kracht van het beroep verplicht, noch verbiedt de Raad de weigeringsmotieven van de voor hem bestreden beslissing over te nemen of te verwerpen. Hij dient enkel een beslissing te nemen die op afdoende wijze gemotiveerd is en aangeeft waarom in hoofde van een asielaanvrager al dan niet

vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van dezelfde wet in aanmerking moet worden genomen.

2.3. De bewijslast inzake de gegrondheid van een asielaanvraag rust in beginsel bij de asielzoeker zelf. Zoals ieder burger die om een erkenning respectievelijk toekenning vraagt, moet hij aantonen dat zijn aanvraag gerechtvaardigd is. Hij moet een poging ondernemen om het relaas te staven en dient de waarheid te vertellen (RvS 16 februari 2009, nr. 190.508; RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124; UNHCR, *Guide des procédures et critères à appliquer pour déterminer le statut de réfugié*, Genève, 1992, nr. 205). Zijn verklaringen kunnen een voldoende bewijs zijn van zijn hoedanigheid van vluchteling op voorwaarde dat ze mogelijk, geloofwaardig en eerlijk zijn (J. HATHAWAY, *The Law of Refugee Status*, Butterworths, Toronto-Vancouver, 1991, 84). De afgelegde verklaringen mogen niet in strijd zijn met algemeen bekende feiten. De verzoekende partij dient door een coherent relaas en kennis van voor haar relaas relevante elementen de waarachtigheid ervan aannemelijk te maken. In het relaas mogen dan ook geen hiaten, vaagheden, ongerijmde wendingen en tegenstrijdigheden op het niveau van de relevante bijzonderheden voorkomen (RvS 4 oktober 2006, nr. 163.124). De ongeloofwaardigheid van een asielrelaas kan niet alleen worden afgeleid uit tegenstrijdigheden, maar ook uit vage, incoherente en ongeloofwaardige verklaringen. Het voordeel van de twijfel kan slechts worden toegestaan als voldaan is aan de voorwaarden gesteld door artikel 48/6 van de vreemdelingenwet.

2.4. In navolging van het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen kan de Raad geen geloof hechten aan verzoekers asielrelaas. Het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen stelde dan ook terecht het volgende vast:

“Uit uw verklaringen blijkt dat u uit uw land Georgië gevlucht bent wegens problemen die u kende als gevolg van een conflict tussen uw vader en G.(...) K.(...) (de oud-gamgebeli van Kaspi), waardoor uw vader in 2006 onterecht veroordeeld werd (CGVS p. 5 e.v.). Daarnaast wijst u ook op gedichten die u schrijft waarvan er een aantal een politieke inhoud hebben, die u mogelijks problemen zouden kunnen opleveren (CGVS p. 18-19). Het Commissariaat-generaal is echter van mening dat u het vluchtelingen- of het subsidiaire beschermingsstatuut niet kan worden toegekend omwille van de volgende redenen.

Ten eerste, wat betreft uw problemen als gevolg van het conflict tussen uw vader en G.(...) K.(...), dient gewezen te worden op het volgende. U verklaart dat uw vader destijds onterecht veroordeeld werd voor machtsmisbruik en geldverduistering en ook afgeperst omdat hij weigerde mee te werken aan K(...)'s criminele praktijken (fraude en verduistering van overheidsgeld) toen die gamgebeli was van Kaspi. Nadat Georgian Dream in het land de macht overnam van UNM (2012-2013), probeerde uw vader zich in ere te laten herstellen via de bevoegde instanties. Dit was niet naar de zin van K.(...) en zijn medestanders, waardoor ze opnieuw problemen voor u en uw familie veroorzaakten – zo werd uw vader telefonisch bedreigd, u fysiek aangevallen en werd er ingebroken in de winkel van uw moeder (CGVS p. 5 e.v.). U verklaart dat u aangaande deze feiten niet op de bescherming van uw autoriteiten kan rekenen. Het CGVS deelt deze overtuiging echter niet.

Om te beginnen legt u een aantal documenten neer van de veroordeling van uw vader in 2006 (correspondentie uit 2006 tussen de advocaat van uw vader, het onderzoekscomité en de politie, een alternatief onderzoeksverslag uit 2006 naar de fraude en betalingsbewijzen uit 2006 voor het Georgische parket voor in totaal ruim 56.000 lari, documenten 6-7-8-9-10-11-12), ter illustratie van zijn juridische problemen als gevolg van zijn conflict met K.(...). Er dient echter opgemerkt te worden dat dit voor u niet leidde tot een vlucht uit uw land, hoewel u in deze context naar eigen zeggen ook geslagen was geweest (eind 2006) (CGVS p. 5 & p. 14).

Ook in verband met de hernieuwde demarches van uw vader om gerechtigheid te krijgen bij de bevoegde instanties (na de regimewissel in Georgië in 2012-2013) legt u een aantal documenten neer (een brief van uw vader aan Eka Beselia, een pleidooi van de advocaat van uw vader uit 2013 en een geschreven weergave van de feiten volgens uw vader uit 2014 zoals hij ze kenbaar maakte aan zijn advocaat, documenten 13-14-15). Naar aanleiding hiervan werden u en uw ouders vanaf 2014 naar eigen zeggen opnieuw het slachtoffer van bedreigingen, een fysieke aanval en een inbraak in jullie winkel, en, aangezien u volgens u hieromtrent niet op de bescherming van de autoriteiten kon rekenen, besloot u dan wel het land te verlaten (in april 2015). Voor zover geloof kan worden gehecht aan het feit dat uw vader destijds daadwerkelijk ten onrechte veroordeeld werd, moet erop gewezen worden dat u niet overtuigt dat deze mensen waarmee u en uw ouders opnieuw problemen kregen, een dermate invloed zouden hebben dat ze het voor u onmogelijk zouden maken een beroep te doen op de bescherming van uw autoriteiten tegen hen, zoals u beweert (CGVS p. 18).

Zo dient vooreerst aangehaald worden dat volgens objectieve informatie (waarvan een kopie aan uw administratieve dossier werd toegevoegd) de Georgian Dream-coalitie onder leiding van Bidzina Ivanisjvili op vreedzame en regelmatige wijze de parlamentsverkiezingen van 1 oktober 2012 en de presidentsverkiezingen van 27 oktober 2013 won van de United National Movement (UNM), die Georgië sinds de Rozenrevolutie van november 2003 bestuurd. De nieuwe regering bestaat uit persoonlijkheden die ervaring hebben op gebied van mensenrechten, bijvoorbeeld de minister van justitie (Tea Tsulukiani werkte tien jaar voor het Europees Hof voor de Rechten van de Mens), de minister verantwoordelijk voor ontheemden en vluchtelingen (als voormalig ombudsman voor de mensenrechten kloeg Sozar Subari jarenlang de slechte omstandigheden in de gevangenissen van Georgië aan) en de ombudsman voor de mensenrechten (Ucha Nanuasjvili leidde jarenlang de mensenrechtenorganisatie Human Rights Center (HRIDC) in Tbilissi). Rechters, het parket, de politie en de directie van de gevangenissen werden grondig hervormd. Dit leidde tot een groter respect voor de mensenrechten. Ook de organisatie Georgian Young Lawyers' Association (GYLA) liet zich reeds positief uit over de verwezenlijkingen op dit vlak en geeft aan dat er geen reden is om aan te nemen dat men in Georgië niet op bescherming van de politie kan rekenen. In het licht van het voorgaande zijn er aldus geen concrete aanwijzingen voorhanden waaruit kan worden afgeleid dat u zich, ingeval van bedreiging door derden, niet zou kunnen beroepen op de bescherming geboden door de huidige Georgische autoriteiten, noch beschikt het CGVS over informatie waaruit kan blijken dat de geboden bescherming niet zou voldoen aan de bepalingen voorzien in artikel 48/5, § 2 van de Vreemdelingenwet. U brengt geen elementen aan die het tegendeel aantonen. U verklaart dat uw vader zich eind 2013-begin 2014 wendde tot de algemene openbare aanklager (van wie u de naam niet weet) en tot Sozar Subari (volgens u toen de ombudsman, maar in werkelijkheid toen de Minister van het Gevangeniswezen – Subari was ombudsman van 2004 tot 2009; zie toegevoegde informatie) en dat zijn claims daar officieel geregistreerd werden. U voegt eraan toe dat zij nog niet gereageerd hebben op uw vaders demarches – ook zou hij nog geen antwoord hebben gekregen op zijn schrijven naar Eka Beselia, toen lid van de Mensenrechtencommissie in het Georgische parlement (CGVS p. 6 & p. 15-17). Om hieruit te besluiten dat deze instanties uw vaders claims moedwillig naast zich neer zouden leggen, is evenwel voorbarig en louter gebaseerd op uw blote verklaringen. Indien dit wel het geval zou zijn, kan van u verwacht worden dat u dit concreet aantoont en/of staaft. In deze context maakt u niet aannemelijk dat de hierboven genoteerde stelling (nl. dat men in geval van bedreiging door derden kan rekenen op de bescherming van de huidige Georgische autoriteiten) in uw geval niet zou opgaan.

Daarnaast insinueert u dat de mensen met wie uw vader destijds problemen had (in 2006) (zoals de toenmalige gamgebeli van Kaspi, K.(...), en onderzoekersrechter C.(...) en onderzoeker T.(...) uit Gori), linken hebben met de huidige autoriteiten, maar als u gevraagd wordt om dit verband uit de doeken te doen, blijft u het antwoord schuldig – u weet zelfs niet of C.(...) en T.(...) nu nog hun functies bekleden; K.(...) zou volgens u niet meer voor de administratie werken (CGVS p. 12, p. 14 & p. 16). Uw beweringen omtrent de mogelijke invloed van deze personen op de huidige autoriteiten zijn aldus louter op uw persoonlijke opvattingen gebaseerd zonder ze concreet te staven en zijn te vaag om een gebrek aan bescherming aannemelijk te maken. In deze context vermeldt u ook de namen Petre Tsiskarishvili en David Kezerashvili die volgens u nu hoge functies hebben in de huidige regering (CGVS p. 16). Hierbij dient opgemerkt te worden dat Petre Tsiskarishvili lid is/was van de huidige oppositiepartij UNM (en tot 2012 in het parlement zetelde voor deze partij) en David Kezerashvili in 2013 beschuldigd werd van verschillende criminele praktijken (waaronder corruptie) waarop hij naar Frankrijk vluchtte en daar onder gerechtelijk toezicht werd geplaatst (Georgië vraagt zijn uitlevering) (zie toegevoegde informatie). Dat deze twee door u vermelde personen nu functies zouden bekleden in de huidige regering in Georgië is dus pertinent onwaar; dit maakt het ook weinig aannemelijk dat zij nu enige invloed zouden kunnen uitoefenen op de autoriteiten, gerechtelijke procedures of beschermingsmogelijkheden in uw land.

Aanvullend dient gesteld te worden dat uit de toegevoegde informatie blijkt dat er sinds de regimewissel in uw land talrijke gerechtelijke vervolgingen van overheidspersonen van het Saakasjvili-regime (aanhangers van de UNM) wegens misbruiken bij de uitoefening van hun functie worden uitgevoerd die van nabij gevolgd worden door de internationale gemeenschap en de Georgische mensenrechtenorganisaties. Op dit ogenblik worden ze gemonitord en werden geen ernstige schendingen van de rechten op verdediging vastgesteld noch gerechtelijke vervolgingen gemotiveerd door politieke overwegingen. In dit opzicht is het bijzonder weinig aannemelijk dat frauduleuze en corrupte ex-overheidsfunctionarissen op dit moment enige invloed zouden uitoefenen op gerechtelijke procedures of het u onmogelijk zouden maken bescherming te zoeken tegen de door u aangehaalde problemen.

Concluderend dient gesteld te worden dat u geen overtuigende elementen aanbrengt die zouden aantonen dat u nu niet op de bescherming van uw autoriteiten kan rekenen voor wat betreft bedreigingen en aanvallen vanwege de mensen met wie uw vader sinds 2006 problemen heeft. Ter illustratie hiervan kan verwezen worden naar het politiecertificaat dat u neerlegt (document 17) (...) uw eigen verklaring als zou er geen onderzoek geweest zijn; meer nog, u verklaart zelf dat ze vingerafdrukken genomen hebben (CGVS p. 7), wat wel degelijk wijst op onderzoeksdaeden. Alzo blijkt dat de politionele autoriteiten in uw geval op een normale manier handelden, waardoor bezwaarlijk kan worden geconcludeerd dat de autoriteiten in uw land van herkomst onwillig zouden zijn om u bescherming te verlenen. Hierbij moet echter worden benadrukt dat de bescherming die de nationale overheid biedt, daadwerkelijk moet zijn, maar dat de geboden bescherming geen resultaatsverbintenis inhoudt.

U legt een Belgisch medisch attest neer dd. 6.11.2015 (document 5) waarin vermeld wordt dat er verschillende littekens op uw lichaam te vinden zijn – volgens u is dat het gevolg van de aanval op u in 2006 (CGVS p. 5). In verband met dit medisch attest dient hoe dan ook te worden benadrukt dat een medisch attest geen sluitend bewijs is voor de omstandigheden waarin een persoon zijn verwondingen opliep. Een arts doet vaststellingen betreffende de fysieke of mentale gezondheidstoestand van een patiënt. Rekening houdend met zijn bevindingen kan de arts vermoedens hebben over de oorzaak van de opgelopen verwondingen. Hij kan dit onder meer afleiden uit de ernst en de plaats van de verwondingen. Desalniettemin moet worden opgemerkt dat een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden kan schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en zich enkel kan baseren op wat de patiënt in kwestie hem vertelt (zoals de arts ook expliciet vermeldt op het medisch attest). Bijgevolg kan dit medisch attest niet ontegensprekelijk aantonen dat u uw verwondingen zou opgelopen hebben in de door u aangehaalde omstandigheden. In ieder geval is dit attest niet van die aard dat het bovenvermelde vaststellingen over de beschermingsvraag in uw land zou kunnen wijzigen.

Ten tweede, wat betreft uw (politieke) poëzie (CGVS p. 18-19), kan in uw hoofde niet geconcludeerd worden tot een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Conventie van Genève of voor het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van subsidiaire bescherming.

U verklaart dat u geen uitgeverij vond om uw gedichten te publiceren – waarom ze dit niet wilden doen, weet u niet; u heeft enkel het vermoeden dat het zou kunnen zijn omdat het tegen de regering was (CGVS, p. 18-19). Welnu, het louter niet willen publiceren van gedichten door een uitgeverij, kan bezwaarlijk beschouwd worden als (systematische) vervolging in de zin van de Vluchtelingenconventie. In ieder geval heeft u omwille van uw gedichten naar eigen zeggen nog nooit enige concrete problemen ondervonden. Het CGVS ziet ook niet in waarom u dit bij een terugkeer naar uw land wel problemen zou opleveren, daar deze gedichten niet openbaar gepubliceerd zijn en u ze enkel postte op uw Facebook-pagina die slechts toegankelijk is voor een beperkt aantal vrienden.

Hier kan bovendien aan toegevoegd worden dat u uw bezorgdheden over uw (politieke) gedichten niet vermeld heeft bij het indienen van uw asielaanvraag op de Dienst Vreemdelingenzaken (DVZ) (toen had u het enkel over het probleem van uw vader waardoor u ook zelf problemen kreeg en zei u geen andere problemen te hebben met uw autoriteiten of medeburgers en niets meer te willen toevoegen, CGVS vragenlijst 23.04.2015 vragen 3.5-3.8-3.9-3.10) en dat u aan het begin van uw gehoor op het CGVS expliciet verklaarde dat u alle elementen voor uw asielaanvraag had vermeld op de DVZ (CGVS p. 2). Echter, van een asielzoeker mag worden verwacht dat hij de Belgische asielinstanties aan het begin van zijn procedure op de hoogte brengt van alle elementen van zijn asielaanvraag indien hij een gegronde vrees voor vervolging koestert, des te meer als het gaat om eventuele vervolging vanwege de autoriteiten van het land dat hij ontvlucht is. U onderschrijft deze overtuiging ook zelf impliciet door te verklaren dat u uit Georgië bent gevlucht vooral omwille van het probleem van uw vader en dat uw poëzie een secundair probleem 'zou kunnen zijn' waarop u opnieuw de focus op het probleem van uw vader legt (CGVS p. 19) – wat betreft dit probleem van uw vader kan verwezen worden naar hogerop in deze beslissing.

Ten derde dient een belangrijke aanvullende opmerking gemaakt te worden. Er is namelijk het vermoeden gerezen dat u uw internationaal paspoort achterhoudt voor de Belgische asielinstanties. U verklaart dat u op 14 april 2015 van Tbilisi (Georgië) naar Minsk (Wit-Rusland) vloog, op legale wijze met uw eigen paspoort. Vanaf Minsk volgde een autorit, via Litouwen, naar België. Uw vader had daartoe een smokkelaar voor u geregeld, maar hoe hij bij die man was terechtgekomen weet u niet. Nog

voor u de grens met Litouwen overstak, stak de smokkelaar uw paspoort in brand 'omdat u het niet meer nodig zou hebben'. Op deze manier stak u illegaal de grens naar Litouwen over. Naar eigen zeggen merkte u niets van een douane of grensovergang en werden er voor u geen andere documenten voorzien. Welke plaatsen u onderweg zou gepasseerd zijn, weet u niet. U zou ook geen afspraken gemaakt hebben met de smokkelaars indien u onderweg controle zou krijgen of ontdekt zou worden (CGVS p. 9-10). Dergelijke onwetendheid aangaande uw reis (van Wit-Rusland naar België) is maar weinig aannemelijk. Aangezien een dergelijke clandestiene reis een uiterst preciaire onderneming is, gezien het persoonlijk belang dat u had bij het welslagen van uw vlucht uit uw herkomstland, jegens hetwelke u verklaart een ernstige vrees te koesteren, is het bijgevolg niet aannemelijk dat u dermate onwetend bent aangaande de modaliteiten en de organisatie van uw reis. Uit de informatie waarover het Commissariaat-generaal beschikt en waarvan tevens een kopie als bijlage bij het administratieve dossier is gevoegd, blijkt bovendien dat er bij binnenkomst van Europese Schengenzone strenge identiteitscontroles plaatsvinden waarbij de mogelijkheid bestaat om grondig te worden ondervraagd over uw identiteit, reisweg en reisbedoelingen en dit op strikt individuele wijze. Ook worden personen- en vrachtwagens onderworpen aan controles met verschillende technologieën, op zoek naar smokkelwaar en verstekelingen. Dat u tout court zelfs géén controles opgemerkt zou hebben, is zodoende niet verenigbaar met de informatie waarvan bijlage. En zelfs al zou worden aangenomen dat u in het uitzonderlijke geval nooit persoonlijk zou zijn gecontroleerd, komt het omwille van het reële risico op dergelijke controle en de ernstige gevolgen die daarmee gepaard gaan voor zowel uzelf en de personen die u vergezelden (uit uw verklaringen blijkt dat u niet in het bezit zou zijn geweest van de nodige reisdocumenten), niet aannemelijk voor dat er niet op zijn minst concrete afspraken met u gemaakt zouden worden om de nodige voorzorgen te nemen. Hierdoor ontstaat het sterke vermoeden dat men uw (...) paspoort niet verbrand heeft en dat u het bewust achterhoudt voor de Belgische asielinstanties om zo de hierin vervatte informatie over bijvoorbeeld een eventueel door u verkregen visum voor uw reis naar België, het moment en de wijze waarop u uit uw land vertrokken bent, verborgen te houden.

Rekening houdend met alle elementen in uw dossier, oordeelt het Commissariaat-generaal concluderend dat u er niet in slaagt een gegronde vrees voor vervolging zoals bepaald in de Vluchtelingenconventie of een reëel risico op het lijden van ernstige schade zoals bepaald in de definitie van de subsidiaire bescherming aan te tonen ten opzichte van uw land van herkomst Georgië. De documenten die u neerlegt veranderen hier niets aan. Uw Georgische identiteitskaart, uw rijbewijs en uw diploma's bevatten louter gegevens over uw identiteit en uw opleiding. De sollicitatiebrief van uw vader toont enkel aan dat hij op zoek is naar werk, maar dat de werkgever waar hij zich voorgesteld had, geen vacante plaatsen had op het moment van zijn sollicitatie, meer niet. De overige documenten werden reeds eerder besproken (zie boven)."

Voormelde vaststellingen zijn pertinent, deugdelijk en vinden allen steun in het administratief dossier.

Verzoeker wijst er vooreerst op dat er niet getwijfeld wordt aan zijn identiteit, herkomst en nationaliteit. Hij somt vervolgens alle documenten op die hij ter staving van zijn asielrelaas heeft voorgelegd en geeft aan te hebben geprobeerd zijn aanvraag te expliciteren en alle relevante elementen door een duidelijk en nauwkeurig verhaal te presenteren. Hij herneemt zijn verklaringen aangaande zijn asielmotieven en stelt niet op de bescherming van de Georgische autoriteiten te kunnen rekenen. Verzoeker merkt op dat het voor het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen niet duidelijk is waarom hij niet reeds na de aanval in 2006 uit zijn land van herkomst was gevlucht. Hij wijst erop dat hij hieromtrent reeds uitleg had verschaft tijdens zijn gehoor en geeft aan dat zijn slechte gezondheid, een gebrek aan financiële middelen en de hoop dat er verandering zou komen onder de nieuwe regering verklaren waarom hij toen niet vluchtte. Verzoeker citeert vervolgens uit een arrest van de Raad, waarin wordt gesteld dat dwingende redenen die verband houden met eerdere vervolgingen kunnen rechtvaardigen dat een asielzoeker weigert zich op de bescherming van zijn land van herkomst te beroepen. Hij meent in dit geval te zijn. Verzoeker citeert verder uit een beslissing van de VN-Commissie tegen Foltering, waarin wordt gewezen op de essentiële plaats die volgens deze commissie en het Europees Hof voor de Rechten van de Mens toekomt aan medische attesten. Daarenboven zou artikel 18 van de herwerkte Procedurerichtlijn bijzondere aandacht schenken aan medische elementen. Tot slot werpt verzoeker op dat het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen zich op geen enkel moment vragen stelt over zijn behoefte aan 'doeltreffende' en 'niet-tijdelijke' bescherming in de zin van artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet.

De Raad stelt vast dat verzoeker in zijn verzoekschrift geen elementen aanvoert die een ander licht werpen op de hoger weergegeven concrete en naar behoren gemotiveerde vaststellingen of vermogen

daaraan afbreuk te doen. Verzoeker bekritiseert in essentie de kernbevinding van de bestreden beslissing – dat hij geen overtuigende elementen aanbrengt die kunnen aantonen dat hij niet op de bescherming van zijn autoriteiten kan rekenen voor wat betreft bedreigingen en aanvallen vanwege de mensen met wie zijn vader sinds 2006 problemen heeft – door deze eenvoudigweg te ontkennen, maar gaat daarbij volledig voorbij aan de omstandige en gedetailleerde uitwerking van voormelde bevinding in de motivering van de bestreden beslissing. De Raad stelt vast dat in de bestreden beslissing nergens wordt gesteld dat verzoeker niet zou hebben verduidelijkt waarom hij zijn land van herkomst niet eerder was ontvlucht, zodat verzoekers uiteenzetting desbetreffend niet dienstig is. Nog daargelaten de vaststelling dat het door verzoeker vermelde citaat niet blijkt genomen uit het arrest van de Raad met nummer 138 404 van 12 februari 2015, waarnaar verzoeker nochtans verwijst, dient te worden benadrukt dat dit arrest een individueel geval betreft en geen precedentwaarde heeft die bindend is. Wat betreft het betoog aangaande het medisch attest, doet verzoeker op geen enkele wijze afbreuk aan de vaststelling dat dit geen sluitend bewijs vormt voor de omstandigheden waarin verzoeker de geattesteerde verwondingen opliep. Zoals in de bestreden beslissing terecht wordt gesteld kan een arts nooit met volledige zekerheid de precieze feitelijke omstandigheden schetsen waarin de verwondingen werden opgelopen en kan hij zich enkel baseren op wat de patiënt in kwestie hem vertelt, hetgeen de arts *in casu* blijkens het medisch attest ook heeft gedaan. Artikel 18 van de Procedurerichtlijn (richtlijn 2013/32/EU van het Europees Parlement en de Raad van 26 juni 2013 betreffende gemeenschappelijke procedures voor de toekenning en intrekking van de internationale bescherming) dat betrekking heeft op medische onderzoeken betreffende aanwijzingen van vroegere vervolging of ernstige schade die voor de beoordeling van de asielaanvraag relevant worden geacht, doet hier geen afbreuk aan. In verzoekers dossier zijn geen concrete aanwijzingen aanwezig waaruit kan worden afgeleid dat hij zich, in geval van bedreiging door derden, niet zou kunnen beroepen op de bescherming geboden door de huidige Georgische autoriteiten, en nergens uit blijkt dat de geboden bescherming niet zou voldoen aan de bepalingen voorzien in artikel 48/5, § 2 van de vreemdelingenwet. Verzoeker brengt geen elementen aan die het tegendeel aantonen.

Noch het gegeven dat niet getwijfeld wordt aan verzoekers identiteit, herkomst en nationaliteit, noch zijn poging alle relevante elementen door een duidelijk en nauwkeurig verhaal te presenteren doen afbreuk aan de terdege gemotiveerde conclusie dat verzoeker niet aantoont dat hij in zijn land van herkomst geen beroep kan doen op de bescherming geboden door de autoriteiten.

Wat betreft de voorgehouden schending van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet, haalt verzoeker vooreerst een passage aan uit de rechtsleer met betrekking tot de toepassing van het interne vluchtalternatief. *In casu* is echter geen intern vluchtalternatief aan de orde, zodat voormelde verwijzing in dezen niet dienstig is. Daarnaast wijst verzoeker erop dat hij verschillende redenen heeft om een onmenselijke behandeling te vrezen. Echter, hoger is komen vast te staan dat verzoeker enig gebrek aan bescherming tegen eventuele vervolging of onmenselijke behandeling in zijn land van herkomst niet aantoont. Derhalve kan hij niet volstaan met een loutere verwijzing naar zijn asielmotieven om van een daadwerkelijke nood aan internationale bescherming te doen blijken.

2.5. Verzoeker maakt, gelet op de hierboven vastgestelde ongeloofwaardigheid van zijn asielrelaas, niet aannemelijk dat hij gegronde redenen heeft om te vrezen voor vervolging in vluchtelingenrechtelijke zin of dat er zwaarwegende gronden bestaan om aan te nemen dat hij bij een terugkeer naar zijn land van herkomst een reëel risico zou lopen op ernstige schade in de zin van artikel 48/4, § 2, a) en b) van de vreemdelingenwet.

De Raad ontwaart in het administratief dossier geen andere elementen waaruit zou moeten blijken dat verzoeker in aanmerking komt voor de toekenning van subsidiaire bescherming overeenkomstig artikel 48/4 van de vreemdelingenwet.

2.6. In het kader van de devolutieve kracht van het beroep volstaan bovenstaande vaststellingen om te besluiten dat verzoeker geen vrees voor vervolging in de zin van artikel 48/3 van de vreemdelingenwet of een reëel risico op ernstige schade in de zin van artikel 48/4 van de vreemdelingenwet aantoont.

2.7. Verzoeker vraagt *in fine* van zijn verzoekschrift, en in ondergeschikte orde, de bestreden beslissing te vernietigen en het dossier terug te sturen naar het Commissariaat-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen. Uit wat voorafgaat blijkt evenwel dat er geen essentiële elementen ontbreken waardoor de Raad niet over de grond van het beroep zou kunnen oordelen. Verzoeker geeft verder niet aan welke substantiële onregelmatigheden aan de bestreden beslissing zouden kleven in de zin van artikel 39/2, §

1, 2° van de vreemdelingenwet. De Raad ziet geen redenen om de bestreden beslissing te vernietigen en de zaak terug te zenden naar de commissaris-generaal voor de vluchtelingen en de staatlozen.

OM DIE REDENEN BESLUIT DE RAAD VOOR VREEMDELINGENBETWISTINGEN:

Artikel 1

De vluchtelingenstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Artikel 2

De subsidiaire beschermingsstatus wordt de verzoekende partij geweigerd.

Aldus te Brussel uitgesproken in openbare terechtzitting op drieëntwintig juni tweeduizend zestien door:

mevr. C. DIGNEF,

wnd. voorzitter, rechter in vreemdelingenzaken,

dhr. R. VAN DAMME,

griffier.

De griffier,

De voorzitter,

R. VAN DAMME

C. DIGNEF